

[Christmas Møller.]

hellere sige det paa en anden Maade, nemlig, at inden for Virksomheden er de alle Arbejdere, hvad enten de er det, man kalder Arbejdsgiver, Funktionær eller Arbejder, og jeg kan slet ikke tænke mig, at Socialministeren vil sige, at en Leder har man ikke Brug for; det har man naturligvis lige saa fuldt i en Virksomhed som i et Ministerium. Man kan altsaa sige, at Kontorbudet, Assistenten, Fuldmægtigen og Ministeren alle er Arbejdere i Socialministeriet; men jeg tror jo ikke, at den højtærede Minister vil mene, at de ikke skal have forskellig Løn. Han vil vel ogsaa mene, at de skal have forskelligt Opsigelsesvarsel — hans er lidt for langt efter mit Skøn —, og at de skal have forskellige Vilkaar. Men for min Skyld kan vi gerne kalde dem alle Arbejdere, naar man erkender, at der rent faktisk er en Forskel mellem den faglærte organiserede Arbejder, den ikke-faglærte organiserede Arbejder, det, man almindeligvis kalder Funktionæren — vi ved jo alle, hvad man forstaar derved —, og Arbejdsgiveren. Jeg lægger ikke nogen social Deling i Forskellen, de har alle Betydning for Virksomheden, men at der er en rent faktisk Forskel, vil man ikke kunne bestride.

Vi har sat nogle Regler om Ferie ind i vort Lovforslag, som vi synes maatte virke tilfredsstillende. Man siger saa, at i mange Virksomheder er der bedre Feriebestemmelser. Det benægter jeg ikke, men jeg maa ogsaa have Lov til at sige, at i mange er de meget ringere. En Lovgivning kan heller ikke fastsætte Regler paa et saadant Omraade med det bedste som Udgangspunkt; det er der aldrig nogen, der har villet hævde, og det tror jeg heller ikke, hverken det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen eller Socialministeren vil. Man vil komme med et Forslag til en Ferieordning for alle, siger man, men hvornaar den kommer, kan man altsaa ikke faa at vide. Jeg kan ikke udtale mig om dette Spørgsmaal paa mit Partis Vegne, da vi ikke har faaet Forslaget forelagt, men jeg kan sige, at personlig hører jeg til dem, der ser med stor Sympati paa noget saadant, hvis man gør de rimelige og nødvendige Undtagelser, som Erhvervslivets forskellige Omraader har Krav paa — jeg tænker her paa Sæsonarbejde o. lign.

Naar den højtærede Socialminister sluttede sin Tale med at sige, at han ikke i mindste Maade var imponeret over vort Initiativ, saa siger jeg, at det, den højtærede Socialminister har udrettet i de godt

2 Aar, han har været Minister, og med hele Administrationen til Raadighed, det er jo da allenfalds mindre end det, vi her har forelagt til Drøftelse og Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen mente, at han i særlig Grad skulde diskutere med det kommende ærede Medlem Hr. Aksel Møller. Det maa han vente med, til der har været Valg. Saa vil det ærede Medlem jo kunne faa rig Lejlighed til det, hvis han da til den Tid er Medlem af Tinget, og ellers maa han diskutere Aksel Møllers Artikler med ham uden for Tinget.

Jeg agter at holde mig til hans Bemærkninger om Lovforslaget. Paa samme Maade som Socialministeren argumenterede, argumenterede det ærede Medlem. Han sagde: Er det nu rigtigt, saaledes som de Konserverative har angivet det i § 6, at en lang Opsigelsesfrist altid er en Fordel for en Funktionær? Ja, det kan man naturligvis sætte op, som man vil, vi ved alle, at for en Funktionær, der har tre Maaneders Opsigelse og faar en bedre Stilling og ikke kan blive løst, er det naturligvis ikke til Fordel; men hvad skal det til at udtale noget saadant? Jeg mener, at hvor det overhovedet er muligt, bør Arbejdsgiveren drage Omsorg for, at en Funktionær, der kan komme til en bedre Stilling, ogsaa kommer det, men Udgangspunktet har jo da været det, at Opsigelsesvarselet var til Fordel for Funktionæren.

Nu lige med eet, fordi man skal kritisere, fordi man til Trods for sin Rigdom af Stemmer er saa umaadelig smaalig, siger man: Er det egentlig sikkert, at et længere Opsigelsesvarsel er til Fordel? Vil det ærede Medlem have et længere Opsigelsesvarsel eller vil han ikke have det, eller vil det ærede Medlem have, at der skal være forskellige Regler? I Anledning af Grosserer-Societetets Responsum af 27. November, hvori det ærede Medlem sagde, at der var kommet Vidnesbyrd om, at der var en tre Maaneders Opsigelsesfrist i Tilfælde, som ikke var i Forslagets § 6, skal jeg bemærke, at vi er naturligvis villige til at forhandle om dette.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen kunde ikke bestride, at § 6 i mange Tilfælde vilde betyde en Forbedring af Kaarene, og at Feriebestemmelserne i mangfoldige Tilfælde vil betyde et Fremskridt, og det ærede Medlem var da ogsaa nødt til at sige, at det var et tilsyneladende Fremskridt. Det ærede Medlems Kritik kan jeg derfor sammenfatte i dette, at det ærede Medlem kan have nogle Smaaændringer at rette mod Forslaget; men at Forslaget i Forhold til den gældende almindelige Tilstand er et Fremskridt, kan ikke bestrides.